

Ilyenkor nyár végén sok új tagja van a számítógépesek táborának. A túristautakról hazatérők csomagjában nem ritkaság a számítógép. Megszaporodnak ilyenkor a hozzánk érkező levelek, amelyekben kezdők kérnek mindentféle tanácsot. Épp ezért úgy gondoltuk sokan örülnének majd, ha e havi lapszámunkban megpróbáljuk kicsit tréfásan, kicsit komolyan összefoglalni a kezdők 13+1 parancsolatát. Ime:

1. Ne vegyünk olyan gépet, amelyre az égvilágon semmiféle szoftvert sem lehet itthon kapni.
2. Ha már megvettünk egy ilyen gépet:

a) adjunk rajta túl amilyen gyorsan csak lehet
b) hirdessünk az összes lehetséges helyen, hogy cserétársakat keresünk.

3. Mielőtt bekapcsolnánk a gépet olvassuk el a kezelési utasítást, tájékozódjunk a legközelebbi szervíz helyéről és nyitvatartásáról, valamint mérjük fel, hogy milyen módon tudjuk leggyorsabban értesíteni a tűzoltókat.

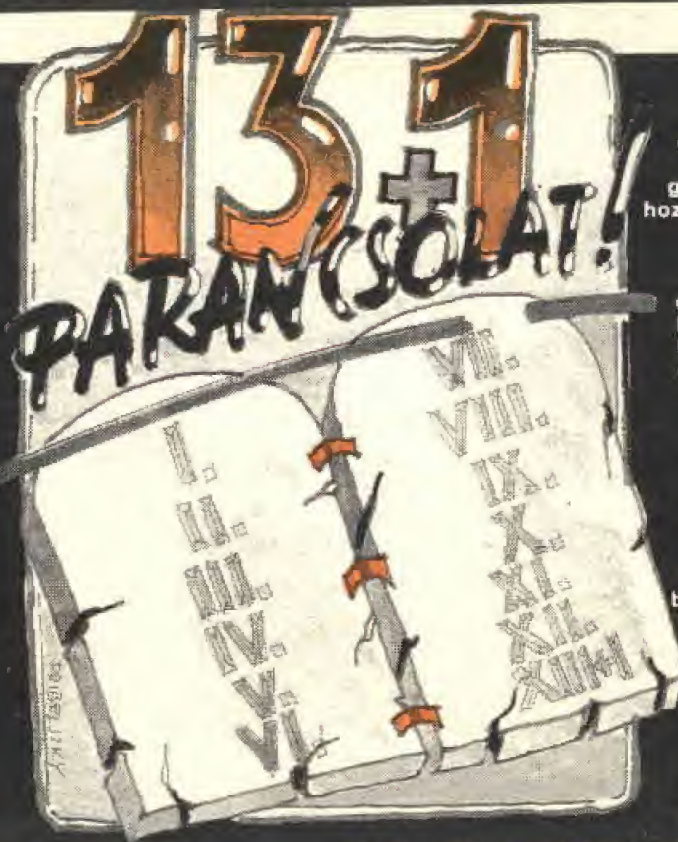
4. Ha mégsem „szóal” meg a gép, azaz nincs kép a monitoron:

a) azonnal húzzuk ki a hálózati csatlakozót
b) ha a kezelési útmutató újabb áttanulmányozása sem segít, akkor fordítsuk figyelmünket a tévé csatorna beállítójára!

5. Mielőtt egy normál kazettás magnót kapcsolnánk a géphez, győződjünk meg a leírásból, hogy valóban bármilyen magnó csatlakoztatható-e hozzá.

6. Mérjük fel, hogy milyen tárolóegységünk van és min van a program amit szereztünk a géphez. Törődjünk bele, hogy a kazettát a floppy drive-ba, illetve a lemezt a magnóba nem lehet berakni. Ha a művelet mégis sikerülne, vegyük elő a javításhoz a dugipénzünket!

7. Ha mód van rá, akkor elsőként ne olyan programot töltsünk be, amelyhez használati utasításunk is meg nyelvtudásunk is

hiányzik, mert ez biztos kudarcélmény.

8. Ha van gyerekünk, akkor az első héten tartsuk távol a géptől, különben mi nem férünk hozzá. Legjobb ha éjjel a gyerek elalvása után vesszük elő a gépet a rejtékhelyéről.

9. A gép első bekapcsolása előtt értesítsük a feleségünket, barátainkat, esetleg férjünket, barátunkat, hogy néhány hétre elutazunk valami távoli telefon és posta nélküli helyiségre. (Mondjuk egy ismeretlen afrikai faluba.)

10. A BASIC programozás alapjait ne a géphez adott könyvből akarjuk megtanulni, mert ez általában alkalatlan erre a célra. Javasoljuk az óvodásoknak szóló könyveket, bár néha még azok is túlságosan magasak.

11. Ha nem értjük a könyvet, amelyből tanulunk, ne magunkban, ne is a számítástechnikában keressük a hibát.

Kizérólág a könyvből! Segítséért pedig forduljunk bizalommal bármelyik 30 kiló és 12 év alatti szemüveges fiú ismerősünkhöz.

12. Ha első programunk működik, gondoljunk az ókori csodákra. De azért ne keressük föl programunkkal egyik szoftverházat sem.

13. Ne feledjük: amit mi fölfedezünk, azt nagy valószínűséggel előtünk már néhány millióan fölfedezték.

+1. Ha programjaink írása, futtatása közben váratlan dolgok történnek, amelyek magyarázatát gyakorlott programozó barátaink sem tudják, akkor:

a) már tudjuk, hogy miért hívják gépünket home-computer-nek

b) olvassassuk elalvás előtt Murphy törvénykönyvének idevágó fejezetét.

Angyalosi László

BELÜLRŐL

- 18 **Híroldal** – amelyből kiderül, hogy az Omega nem feltétlenül POP-együttes – lehet számítógép is.
- 20 **Mi micsoda az Entereprise-on?** – mi megmondjuk, ha már a géphez adott anyagokból nem derül ki.
- 21 **Atari kör** – a körben pedig egy kis program, amelyet azok használhatnak, akiknek a gépében B Basic van.
- 22 **Hosszú-hosszú vonalak** – egy írás, programokkal és ábrákkal tüzdelve, amelyből kiderül többek között, hogy miért megmérhetetlen egy öböl vagy félsziget hossza.
- 26 **Programajánlat** – egy TVC Disassembler, amely összefűzhető a pár hónappal ezelőtt közölt monitor programmal.
- 28 **Ismeri ön a Primót?** – ha nem eléggé, akkor föltétlenül olvassa el ezt az írást, amelyből sok mindent megtudhat. Ha ismeri, akkor sem árt az ismétlés és összegzés.
- 30 **Szoftverötletek** – egy kicsi kis zajkeltő programocska a C16-hoz.
- 31 **Könyvmoly** – amelyben egy olyan könyvet rágcsálunk, amely nem könyvesboltban kapható de ára sem mindennapi.
- 32 **Enterprise nyerő** – aki pályázik a gépre most olyan feladatot oldhat meg, amely a gép megismerésében is segít.

NUKLEÁRIS HÁBORÚ

A Massachusetts Institute of Technology az egyik legjelentősebb amerikai nukleáris egyetem szakértői az esetleges nukleáris háború kitörésére vonatkozó különleges tanulmányt készítettek. A százharminchat oldalas anyag négy év alatt, amely szerint – felmúlcióval készült el, amely szerint – feltételezve a reageni rakéták rendszere létezését – a szovjet rakéták mintegy 1%-a jutna el az USA gazdasági célpontjairaig. Viszont már ez a „csekély” mennyiség is olyan károkat idézne elő, aminek helyreállításához kb. huszonöt évre lenne szükség. A kormány-szervek vitatják a tanulmány következtetéseinek pontosságát.

HŐERŐMŰ
Félidejéhez érkezett az Oroszlányi Hőerőmű teljesítménynövelő rekonstrukciója. A több mint négymilliárd forint értékű korszerűsítési munkálatokat az elmúlt negyedszázadban teljes kapacitással működő gépek, berendezések elhasználódása tette szükségesé. A korszerűsítés kiterjed az erőmű irányításának fejlesztésére is. A kezelő szobájának felújították a már felújított egyes részleteit, a kábel mikroszámítógépekkel történő vezérléshez az eseti

DETEKTÍVPROGRAM

Új, nagy tudású társa van az amerikai nyomozóknak, a Scorecard nevet viselő nyomozóprogram. A Ron Wutrich, 28 éves számítógép-programozó által készített szoftver sikeresen vizsgázott. Segítségével kétszázfős, régóta körözött veszélyes bűnözőt sikerült elfogni, akik közül százhatvanhat kábítószerekészítő, a többiek pedig tulajdonképpen egy detektívszolgálat tagjai voltak. A nyomozók elkészítették a bűnözők adatait, felkutatják a kapcsolataikat és megkeresik a köztük lévő összefüggéseket. Jelzi a szöveges helyen, megnevezi a legvalószínűbb személyt, aki elvezethet hozzá. A rendszer hasznosítására Washingtonban központi pont épült. Wutrich pedig továbbfejlesztésén.

BONDWELL KÉPTELEFON

Szenzációs, új hang- és képátviteli rendszert, illetve képtelefont ajánl vásárlóinak a hongkongi Bondwell International cég. Az új képtelefon üzemeltethető normál telefonvonalon keresztül is. A készülék működhet videokameraként, digitalizálólóként és Hayes kompatibilis modemként is. Az átvitt képinformáció kinyomtatható, vagy PC kompatibilis számítógépek memóriájában tárolható.

BERNOULLI
A XVIII. században élt svájci matematikus.
Bernoulli törvénye alapján – ami az áramló
folyadékok és gázok sebessége és nyomása
közötti összefüggéseket mondja ki – az
IBM cég három szakembere írta/olvasó fejt
rögzített egy fémlémezbe. Az így létre-
jövő szívóhatás lecsökkenti a lemezek kö-
zötti légreést és a fej le tudja olvasni, vagy fel-
írhatja az adatokat anélkül, hogy mecha-
nikailag érintkezne az adatlémezzel.

BRISTOLI BAKI
Igencsak kellemetlen helyzetbe került Bristol város egyik bírója. Haladni akarván a korral, az egyik általa tárgyalt aktuális ügy részleteit, alakulását, adatait stb. rögtön, közvetlenül számítógépébe vitte be, azzal a céllal, hogy végeztesse az ügy teljes anyagát. Kezelési tévedésből azonban megsemmisítette a gépben tárolt valamennyi információt. A kellemetlen technikai baki következtében mintegy tízezer font kára keletkezett, és a tárgyalást hosszú időre el kellett halasztani.

BÜVÁR

Az Egyesült Államok-beli Battelle Memorial Intézet partnert keres, mivel karóra-méretű búvárszámítógépének kereskedelmi változatát is szeretné kifejleszteni. A prototípust készíteni kapható CMOS segédáramköröként és a hozzá tartozó hibrid áramkörként 3,8 cm-es élhosszúságú hibrid áramkörként valószínűleg meg. Számjegyes megjelenítővel és nyomásérzékelővel látták el. A búvárszámítógép jegyzik a víz alatt töltött időt, és szoftvere segíti a búvárt a felszállási sebesség betartásában, a légembólia (keszonbetegség) elkerülésében. Két éven belül kifejleszthető az 1000 dollár-nál olcsóbb kereskedelmi változat.

FÉNYCHIPEK

Az Egyesült Államokban mintegy tíz éve folyó kutatások eredményeként tesztelhető állapotba kerültek az első fényáramkörök. Az optikai chipek kifejlesztése hamarosan forradalmasítani fogja a nagytejesítményű számítógépek gyártását. A kutatók véleménye szerint az új optikai alkatrészekkel folytatott kísérletek néhány év múlva elvezetnek egy könnyen gyártható és alkalmazható prototípushoz. A közel százmillió dolláros programban ekkor kezdődhet meg a mai szuper-számítógépnél akár három nagyságrenddel nagyobb kapacitású, párhuzamos elven működő fényszámítógépek megépítése.

NB I

Történelmi sorsolásra került sor a község múltban a Magyar Labdarúgó Szövetség tanácstermében. Ugyanis első ízben készült számítógéppel a labdarúgó NB I teljes menetrendje az 1987. augusztus 8-i idényzárásig. A számítógépes sorsolást az NB I-es klubok képviselőinek jelenlétében Czákus Lajos, az MLSZ főtitkár-helyettese, Csiki Károly, a liga elnöke vezette le.

MOTOR-DIAGNOSZTIKA

Korszerű, számítógéppel összekapcsolt motordiagnosztikai berendezéseket szerzett be a Zala Volán. Az 1500 gépjárművel – köztük 340 autóbusszal – működő szállítási vállalatnál a berendezések birtokában alaposabb műszeres vizsgálat alá vetik a járműveket, kiküszöbölve a motorok túlfogyasztását, és egyszersmind óvják a környezetet attól, hogy túlzott mennyiségű kipufogó gáz kerüljön a levegőbe. A kezdeti eredmények összegezéséből kitűnik, hogy a számítógépes módszer alkalmazása óta a korábbihoz nagyobb csökkenést az üzemanyagfelhasználás. A gépjárművek vezetők is érdekeltek abban, hogy a rájuk bízott jármű fogyasztása optimális legyen, mert részesülnek a megtakarított üzemanyag értékéből.

KÖNNYŰIPAR

Jelentős eredményeket értek el a számítástechnika alkalmazásával a könnyűipari vállalatoknál. Különösen a gyártáslétesítési fázisban alkalmazzák a számítógépeket, mert segítségével a mintatervezés, a modellrajzok és az úgynevezett terítékrajzok elkészítése jelentősen felgyorsul. A korábbi két-három hetes előkészítési idő mindössze egy-két napra csökken le. Gondot okoz viszont, hogy a könnyűipari vállalatok között nem kellő mértékű az együttműködés a számítástechnikai módszerek cseréjében. E probléma kiküszöbölésére az Ipari Minisztérium koordinálásával még ez évben társulást hoznak létre.

SICONTACT SZOFTVER

A budapesti székhelyű Sicontact magyar-NSZK vegyesvállalat tovább bővíti tevékenységét, bekapcsolódik a hazai, illetve a külföldi értékesítésre szánt szoftverek készítésébe. A vegyesvállalat a számítógépes programok készítésére szoftverházat szervezett. Az új egység a külföldi tulajdonos, az NSZK-beli Siemens számítógépes programokat. Szerint már 1987-ben mintegy húszmillió forint értékű szoftvert exportálnak az NSZK-ba, s emellett lehetővé válik, hogy a Siemens számítógépek hazai felhasználói forintért vásárolhassanak gépeikhez programokat.

BIOPROGRAM

Az ország egész területére kiterjedő komplex számítógépes növényvédelmi szolgáltatást hozott létre a pécsi Pannónia Agrárinnovációs Közös Vállalat. A nemzetközi viszonylatban is korszerű eljárás lényege az, hogy a kijelölt táblákon gyomfelvételt készítenek, továbbá begyűjtik a táblára vonatkozó egyéb – talajvizsgálati, agrotechnikai, ökológiai, termelési stb. – adatokat, s ezek figyelembevételével választja ki a számítógép a leghatásosabb és legolcsóbb védekezési technológiát. A gyomkártevők után védekezés számítógépes módszerét is. A biológiai programot eddig száz mezőgazdasági üzem vásárolta meg a Pannóniától.

TÁVVEZÉRELT

Távvezérelhető helikopter kifejlesztésén dolgoznak a Yamaha cég mérnökei. A gép vezérlését két elektronikus rendszer látja el. Az egyik egy mikroszámítógép, amely a Földről érkező utasítások alapján irányítja a mozgást, a másik egy úgynevezett gyromegvezérlést végzi. A távvezérelt repülőgép egyenlített feladatot végezhet: vetőmagok, gyom- és rovarirtók kiszórását, térképészeti felvételek készítését, mentést, esetleg teherszállítást fogókarmok segítségével.

TISZA VOLÁN

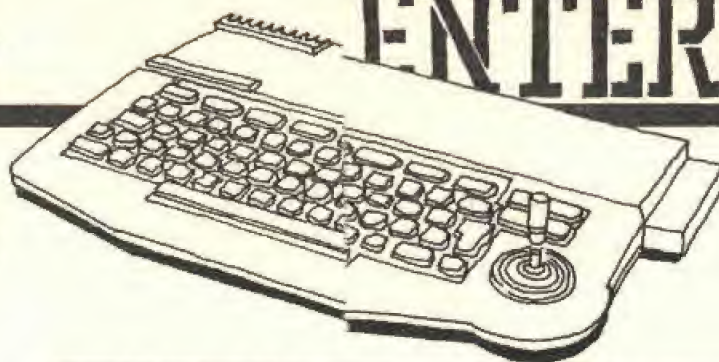
A Szegei Tisza Volán Vállalatnál számítógépek, valamint ezekkel összekapcsolt hűszoport képesek munkáját segíti a négy és fél ezer fős dolgozó munkáját, a másfél ezer fős gépjármű éves fuvarbeosztását. Az autóbusszjáratok optimális megtervezését, a menetrendalkalmazásával oldották meg. Computeres menetrend-szerkesztői rendszerüket más társvállalatok is átvették. A gépjárműállomány műszaki állapotának megővására mikroszámítógépes diagnosztikai műszercsaládot fejlesztettek ki.

Omega MC 68020

Az angol Windrush Micro System cég újdonsága az Omega MC 68020 típusú gép, amely Unix típusú OS/68 K operációs rendszerrel, alapkiépítésben egy négyfelhasználós rendszer. Alapja egy MC 68020 32 bites MHz. processzor. Sebessége 12,5 MHz. 1 Mbyte-os RAM-ot és 128 Kbyte-os ROM-ot tartalmaz. 25,5 Mbyte-os, 3 1/2 inches Winchester és 1,2 Mbyte-os, szintén 3 1/2 inches floppy meghajtó csatlakozik hozzá.

Mi micsoda az

ENTERPRISE[®] on?

Gondolom, sok Enterprise-tulajdonos várja epekedve a géphez mellékelt kézikönyvben beharangozott Enterprise Technikai Ismertetőt, ebben található ugyanis többek között a címben említett csatlakozó-kiosztások is. A kézikönyv ugyanis semmiféle ilyen információt – a csatlakozók megnevezésén kívül – nem közöl. Mi mindenesetre kibogarásztunk néhány dolgot.

Úgy vélem – gondolva a kis hazánkban föllelhető sokféle típusú gépre és gyakran tanácstalan tulajdonosaikra – a tények, adatok mellett érdekes lehet azok kiderítésének módszerét is ismertetni. Tegyük fel tehát, hogy adott egy számítógép, amelynek különféle csatlakozói vannak. Ismerjük a csatlakozók nevét, tehát hogy körülbelül mire való, és szeretnénk megtudni, hogyan kell bekötni azokat. A munkához szükségünk lesz egy ellenállásmérőre és egy kb. 15 Volt méréshatárú egyenfeszültségű voltmérőre. Ha sikerül oszcilloszkópot szerezni, az sem baj. Egyetlen dologra érdemes a gép élete érdekében vigyáznunk: a rendszer bővítő csatlakozó(k)hoz (System Bus, Expansion Port, ROM Bay stb.) NE nyúljunk!

1. lépés: Keressük meg a földpontot!

Nagyon fontos! Mindenekelőtt kapcsoljuk ki a gépet, és húzzuk ki belőle a hálózati tápegységet (ha külön van)! Rendszerint minden gépen van többé-kevésbé szabványos koaxiális tv-csatlakozó. Ennek külső, nagyobb fémharangja biztosan földpont, és rendszerint jól hozzáférhető. Az ellenállásmérő negatív pólusát kössük ehhez a ponthoz, a másik pólusával pedig lépegetszünk végig a csatlakozók kivezetésein! Kikapcsolt állapotban ez egyik gépnek sem árthat. Az 1 Ohm alatti ellenállású pontok biztosan földpontok. Ha 1 MOhm-os vagy nagyobb méréshatárban sem mutat semmit a műszerünk, akkor váltsunk polaritást! Ha így is ugyanaz az eredmény, nagy valószínűséggel a vizsgált láb sehová sem vezet, a továbbiakban nem kell vele foglalkoznunk.

2. lépés: Válasszuk szét a kimeneteket és a bemeneteket!

Ez digitális vonalak esetén egyszerű. Először is kapcsoljuk be a gépet! Egy kb. 10 kOhm-os ellenállással aszerint, hogy az adott kivezetés voltmérővel megmérve alaphelyzetben magas vagy alacsony feszültség-szintet mutatott, kössük a kivezetést az ellenkező potenciálhoz! (Tehát, ha például voltmérő egy lábon 2 Voltnál nagyobb feszültséget jelzett terheletlenül, kössük azt a lábat a földhöz.) Ha a gépből nem jön ki a +5 Volt, egy laposelem negatív sarkát a földre kötve a pozitív sarok megfelel a célnak. Három eset lehetséges:

- a) az ellenállás csak kicsit változtatja meg a feszültséget, ekkor a mért vonal kimenet,
- b) a feszültség ellenkezőjére változik (pl. 3 Voltból 0,1 Volt lesz), ekkor a vonal bemenet,
- c) az eredetileg +/-5 vagy +/-12 voltos vonal feszültsége semmit sem csökken, ekkor tápfeszültség-kivezetést találtunk.

Analóg vonalnál a fenti eljárás nem mindig jó, bár bajt itt sem okozhat. De általában a gépeken a magnóbemeneten kívül nem szokott analóg bemenet lenni, így első közelítésként föltehetjük, hogy minden analóg vonal kimenet.

3. lépés: Határozzuk meg a kivezetések funkcióját!

Erre már nemigen lehet általános receptet adni, a köve-

tendő eljárás nagyban függ a csatlakozó céljától és az előzőekben megállapítottaktól. Nézzünk néhány esetet: **CENTRONICS csatlakozó:** adjuk ki sorban a következő utasításokat:

```
LPRINT CHR$(0);
LPRINT CHR$(1);
LPRINT CHR$(2);
LPRINT CHR$(4);
LPRINT CHR$(8);
LPRINT CHR$(16);
LPRINT CHR$(32);
LPRINT CHR$(64);
LPRINT CHR$(128);
```

és mindegyik utasítás után mérjük meg a kimenetek feszültségeit! Amelyik vonal az első utasítás után magas szinten marad, az a printer STROBE bemenetére kötendő. A további utasításokkal sorban kideríthetjük az adatbitek sorrendjét. Ha csak egy bemenet van, az minden bizonnyal a printer BUSY kimenetére kötendő. Több bemenet esetén próbáljuk azokat egyesével magas szintre kötni míg a többi bemenet alacsony szinten van. Amelyik láb földelésre megszakad a kiírás (lefagy a gép), az lesz a BUSY bemenet.

RS-232 vonal: itt rendszerint két bemenetet és két kimenetet találunk. Próbáljunk a soros vonalra adatot kiküldeni: a gép valószínűleg lefagy. Adjunk magas szintet az egyik bemenetre. Ha a gép elindul, megtaláltuk a CTS (Clear To Send) lábat, ha nem indul, próbálkozzunk a másik (majd a többi) bemenettel! Ezután küldjünk ki hosszú adatsorozatot, pl. bináris 01111000-t (hexa 78, az "x" kódja)! Voltmérővel mérve a kimeneteket, az egyik feszültsége a minimális (0, -5 vagy -12V), és a maximális (+5, +12 V) között lesz valahol, és ha vége az adásnak, visszatér átlalában a minimális értékre, míg a másik valamelyik szélső értéken marad. Az előbbi láb az adatkiemenet (TxD), az utóbbi a vevő KESZ jele (DSR vagy RTS). A fennmaradt egy bemenet pedig az adatbemenet (RxD). Két gépet ezek után úgy kapcsolhatunk össze, hogy az egyik adatbemenetét összekötjük a másik adatkiemenetével, a DSR lábat pedig a másik CTS lábával, és fordítva. Már csak az adatformátumot és az átviteli sebességet kell egyformára állítani a megfelelő utasítások segítségével, és kezdődhet az adatátvitel!

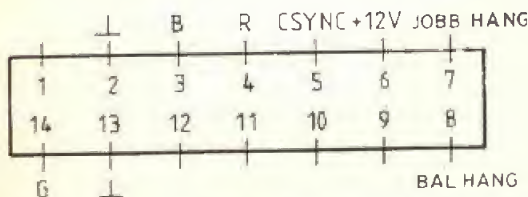
RGB-monitor kimenet: három színjel- és egy szinkronjel-kimenetet kell megtalálnunk. Állítsuk a képernyőt (a keretet és a papírt is) feketére, majd mérjük meg a kivezetések feszültség-szintjét! Ezután állítsuk az egész képernyőt pirosra! Újra megmérve a feszültséget, az egyiket sokkal magasabbnak fogjuk találni: ez lesz a piros színjel. Hasonló módon található meg a másik két színjel is. A szinkronjelet próbálgatással kereshetjük az alaphelyzetben 2-4 Voltos kimenetek között.

Nézzük ezek után az eredményeket az Enterprise-on!

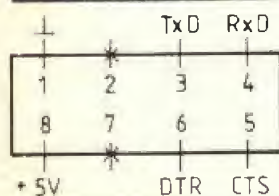
A csatlakozókat hátulnézetben ábrázoljuk, a számozás önkényes. Néhány lábról a fenti rendkívül tudományos módszerrel sem sikerült (egyelőre) kideríteni, hogy micsoda, ezt egy kis vízszintes vonallal jelezzük

MONITOR

1. videó képjel	8. bal hangkimenet
2. föld	9. videó összetett szinkronjel
3. kék színjel (B)	10. TTL képszinkronjel
4. piros színjel (R)	11. TTL sorszinkronjel
5. összetett szinkron (RGB-hez)	12. összetett fekete-fehér videójel
6. +12 V	13. föld
7. jobb hangkimenet	14. zöld színjel (G)

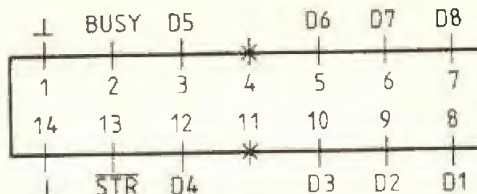
SERIAL/NET

1. föld
2. nincs bekötve
3. Tx
4. Rx
5. CTS
6. DTR vagy RTS
7. nincs bekötve
8. +5 V

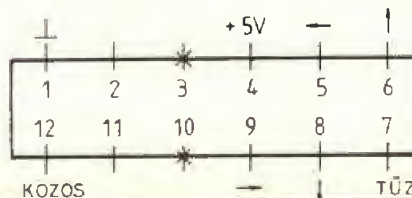
PRINTER:

1. föld	8. 1. bit
2. BUSY bemenet	9. 2. bit
3. 5. bit	10. 3. bit
4. nincs bekötve	11. nincs bekötve
5. 6. bit	12. 4. bit
6. 7. bit	13. STROBE kimenet
7. 8. bit	14. föld

CONTROL 1 és 2

1. föld	7. tűz
2. - (kimenet)	8. le
3. nincs bekötve	9. jobbra
4. +5 V	10. nincs bekötve
5. balra	11. - (kimenet)
6. fel	12. joystick közös kivezetés

Mészáros Gyula

ATARI KÖR

Többféle sorozatú Atari 800XL van forgalomban. A különbségük elsősorban a BASIC verzióban mutatkozik meg. Akinek a gépével programírás közben olykor előfordul, hogy szó nélkül lemerevedik - kikapcsol - annak föltétlenül érdemes ezt a cikket továbbolvasni. Ilyenkor ugyanis csak a gép kikapcsolásával - ezaz az addigli munka elvesztésével - lehet továbblépni, s ez meglehetősen

BASICBŐL CASIC

```

30 PRINT CHR$(125):
40 A=PEEK(43234)
50 IF A=162 THEN ? "ELHEZEST ÖNNEK A VERZIÓJÚ BASIC-JE VAN"? "EZ SAJNOS NEM AT
ALAKITHATÓ." GOTO 300
60 IF A=234 THEN PRINT "ÖNNEK NAR MEGVAN A C BASIC-JE?" PRINT "ERRE A PROGRAMM
SENMI SZÜKSÉGE." GOTO 300
70 PRINT "MOST RESETYEN A " : CHR$(34) : "BASIC" : CHR$(34) : "FILE-T..."
80 OPEN "B:8.0." : BASIC
90 PRINT "B:10 DIM S$(20)"
100 PRINT "B:20 S$=" : CHR$(34) :
110 FOR I=1 TO 82:READ A:PRINT "B:2:CHR$(A) : NEXT I
120 PRINT "B:2:CHR$(34)
130 PRINT "B:30 A=USR(ADR(34))"
140 PRINT "B:40 FOR I=1775 TO 1788:READ A:POKE I,A:NEXT I"
150 PRINT "B:50 DATA 169,295,141,1,211,169,1,133,9,169,0,141,60,2"
160 PRINT "B:60 P=PEEK(9) IF P=2:INTOP=25 OPEN POKE 9,P+1:POKE 1788,35 GOTO 60"
170 PRINT "B:70 P=PEEK(12) IF P=2:INTOP=25 OPEN POKE 12,P+1:POKE 1788,35 GOTO 60"
180 PRINT "B:80 POKE 1789,75:POKE 1790,PEEK(12) POKE 1791,PEEK(12)"
190 PRINT "B:90 POKE 1792,35:POKE 1793,35"
200 PRINT "B:100 PRINT CHR$(125) : CHR$(34) : "C VERZIÓJÚ BASIC A BAH-BAN VAN." : CH
R$(34)
210 PRINT "B:110 PRINT " : CHR$(34) : "ES RESET-BIZTOS." : CHR$(34) : " PRINT "
220 PRINT "B:120 PRINT " : CHR$(34) : "B BASICHEZ VISSZA." : CHR$(34) : " PRINT "
230 PRINT "B:130 PRINT " : CHR$(34) : " DOS RETURN." : CHR$(34) : " PRINT "
240 PRINT "B:140 PRINT " : CHR$(34) : " RESET " : CHR$(34) : " PRINT "
250 PRINT "B:150 END"
260 DATA 104,216,169,0,132,208,169
270 DATA 160,133,269,162,32,160,0
280 DATA 177,208,72,169,255,141,1
290 DATA 211,104,145,208,169,253,141
300 DATA 1,211,136,208,237,230,209
310 DATA 702,208,332,169,255,141,1
320 DATA 211,169,234,141,225,169,141
330 DATA 226,169,169,240,141,224,169
340 DATA 169,17,141,225,169,169,243
350 DATA 133,208,169,191,133,209,169
360 DATA 0,141,41,187,160,6,145
370 DATA 208,136,48,291,96
380 CLOSE #2
390 PRINT "A " : CHR$(34) : "BASIC" : CHR$(34) : " A LEREZEN VAN"
400 END

```

bosszantó. Nos ez a jelenség a gép BASIC-jének hibája. A korábbi gépek (400 és 800) BASIC-je tartalmazott egy csomó hibát, amelyet a 800XL és 800XL megjelenésekor javítani kívántak a BASIC ügynevezett „B verzió”-jával. A hibát jórészt sikerült is kijavítaniuk, ez a fenti hiba azonban megmaradt, sőt egy újabb is „képződött”. Nevezetesen az, hogy a SAVE-vel kimentett programok minden egyes mentéskor 16 byte-tal hosszabbak lesznek. A gépcsald harmadik „generációja” kiadása előtt (65XE és 130XE) újból javítottak a BASIC-en a „C verzió”-val és ez már sikerrel is járt. A 800XL-ek későbbi sorozatát már ezt a BASIC-et tartalmazták. Hogy kinnek milyen - A, B vagy C BASIC-et tartalmazó gépe van, ezt egyszerűen kideríthetjük az alábbi módon:

Közvetlen üzemmódban (tehát sorozám nélkül) gépeljük be a következőket:

? PEEK(43234) (RETURN)

Ha a gép 162-vel válaszol „A verzió”, ha 96-al „B verzió”, ha 234-al „C verzió” van a gépben. (Ezt egyébként a program maga is ellenőrzi)

Nos, ha 96-ot kapunk, van értelme az itt közölt program begépelésének. Ez ugyanis a „B verzió”ból „C”-t csinál. A programot futtatás előtt mentjük el, esetlegesen javítás esetére, majd futtasuk. A futtatáskor a gép ellenőrzi a BASIC verziót és a diszkre egy BASIC elnevezésű file-t ír.

Ezután ha használni akarjuk: ENTER "D:BASIC" (RETURN) és utána RUN.

(A PAGE 6 o. angol ATARI folyóiratban megjelent cikk nyomán:)

Sztankay László és Zsolt

hosszú-hosszú vonalak

Iskolai tanulmányaink során megtanultuk és meg is szoktuk, hogy egy-egy vonalszakasznak – legyen az akár egyenes szakasz, akár bármilyen kacskaringós görbe darab – jól meghatározható hosszúsága van. Ez a hosszúság gyakran mérhető, mint az egyenes egy-egy darabjának esetében. Máskor viszont ki-számítható: így például a kör kerületének meghatározásakor is ismert a Ludolf-féle szám – közismert nevén a $\pi = 3,1415926\dots$ – amelynek segítségével tetszőleges pontossággal meg tudjuk adni az adott sugarú körvonal hosszát.

Sok, valamennyire is szabályos görbevonallal hosszának számításához léteznek hasonló állandók és képletek, mint a kör esetében – és ettől könnyen elbizakodottá is válhatunk. Elvégre mi is kell egy vonaldarab hosszúságának meghatározásához? Vagy egy jó képlet, ami rögtön szolgáltatja az eredményt, vagy pedig egy pontos mérőeszköz – mondjuk, egy adott hosszúságú mérőléce –, amivel lépésről lépésre lemérjük a rész-hosszúságokat, majd összegezzük őket. Nos, éppen az utóbbi módszert követve kerülünk bajba – ami pedig az egyenes szakaszok esetében nagy hasznunkra volt.

FÉLSZIGET

A legáltalánosabb görbét vizsgálva könnyen arra a következtetésre juthatunk, hogy a vizsgált vonalszakasz egész egyszerűen „mérhetetlenül” hosszú – a szó szoros értelmében is, azaz nem tudunk olyan mérőléce-t találni hozzá, amellyel valóban meg tudnánk határozni a hosszát.

Erre a klasszikus példa egy félsziget, amelynek a part-vonal-hosszúságát szeretnénk megmérni. Nosza, ve-

gyük elő a leghosszabb mércéinket, és fektessük végig a félsziget partján! Ha ezek hosszait összeadjuk, akkor nyilván lesz már valami **közelítő** adatunk a minket érdeklő mennyiségről. Ha azonban feleakkora mérőrudakat veszünk elő, és ezekkel próbálkozunk, akkor a part hossza **nagyobbnak** fog adódni, mint korábban. Hiszen ezekkel a rövidebb mérőpálcákkal már olyan kisebb öblöcskék, kisebb kiszögellések kerületét is nyomon követhetjük, amelyek az előbb vastag botjaink érzéketlenül áthidal-tak. Csökketsük most ismét felére a mércék hosszát! Az előbbi okok miatt most újra csak nagyobb eredményt kapunk. És ez így megy, a partszakaszt alkotó homokszemek méretéig – vagy azon is túl... Ezt próbálja érzékeltetni első programunk, mely – mint a többi bemutató program is – Plus/4 gépre készült. A program egy első látásra derékszögű háromszöghöz hasonló félszigetet (vagy tengeröblöt – kinek-kinek ízlése szerint) térképez fel, mind jobban finomítva a mérés pontosságát. Ennek

végül is persze határt szab a képernyő, illetve a számítógép felbontóképes-sége – és ez érvényes a további programjainkra is. Vagyis a későbbiekben hiába hivatkozunk időnként a „végtelenre”, a programok csak addig futnak, amíg látható a képernyőn valami változás. Ennek ellenére hisszük, hogy a látvány nyújt majd valami újdonságot a programok bepötyögőinek.

PONTOK TERÜLETE

A vonalról kezdtünk beszélni, és itt is folytatjuk. Tulajdonképpen mit is nevezünk vonalnak? Euklidesz – a ma közkeletűen használt, már az általános iskolában is tanított geometria megalapozója – egyik művében az egyenest mint „szélesség nélküli hosszúság”-ot említi. Ezt így tanultuk, így tudjuk. Azt is tudjuk, hogy a pont az a geometriai alakzat, amelynek sem szélessége, sem hosszúsága – azaz semmilyen irányú kiterjedése – sincsen. A következő példa azonban talán elgondolkodásra késztet mind a pont, mind a vonal fogalmával kapcsolatban:

Rajzoljunk egy egységnyi oldalhosszúságú – és így egységnyi területű – négyzetet, majd vágjunk ki belőle egy nagy keresztet úgy, hogy még mindig megmaradjon a négyzet 3/4 része – vagyis a kereszt területe legyen 1/4. Négy kis négyzetünk maradt, de ezeket csonkítsuk meg ismét egy-egy kereszttel, úgy,

```
5 REM ***** FELSZIGET *****
10 COLOR0,2:COLOR1,1
20 GRAPHIC2,1
30 DIMA(256)
40 A(0)=128:A(128)=0:A(256)=128
50 FORK=7:DO3STEP=1
60 LOCATE32,A(0)+20
70 FOR I=2:TO256STEP2:K
80 DRAWITOI+32,A(I)+20
90 A(I-2+K-1)=A(I)-A(I-2+K)+A(I-2+K)
100 A(I-2+K-1)=A(I-2+K-1)+A(I-2+K)
110 NEXT I:GETKEYA#>:SCLCLR: NEXTK
120 GRAPHIC0
```


hogya a most elvett kereszték összterülete legyen $1/8$. A megmaradó négyzetekből vegyünk el ismét kereszt alakú részeket, amelyeknek összege most $1/16$ legyen – és folytassuk tovább ezt a nem túl tisztességes „négyzetcsonkító” eljárást akár a végtelenségig. Nyilván mindenki úgy gondolja, hogy ha nagyon sokáig műveljük ezt a négyzetekkel, akkor azok ponttá zsugorodnak össze, így nulla lesz a területük. Nos,

egyenként, egy-egy ilyen négyzetet vizsgálva ez igaz is lehet – de a négyzetek (pontocskák) összességét illetően semmiképp sem. Ugyanis először eltávolítottuk a teljes négyzet területének $1/4$ részét. Maradt $1-1/4$. Következett az $1/8$ rész törlése – de ezután is megmaradt a teljes négyzet $1-(1/4+1/8)$ része. Nem jártunk sokkal jobban az újabb kereszt letörlésével sem: még így is megmaradt a teljes négyzet $1-(1/4+1/8+1/16)$ része. Még aki nem is ért a határetékszámításhoz, nyilván az is rögtön rájön, hogy a zárójelben lévő kifejezés soha nem éri el az egyet azaz négyzetünk feltételezett területét. Aki viszont valamelyest is könnyít a matematikának ehhez az ágához, az tudja, hogy amit zárójelbe tettünk, az végtelen sok lépés után is legfeljebb $1/2$ lehet – így az eredeti négyzetből még a sok-sok kereszt után is olyan „pontok” együttese marad, amelyek összterülete meg-egyezik az eredeti négyzet felével. Vagyis a pontoknak területük van, amely egyenlő a teljes négyzet területének felével!

VONAL TERÜLETE

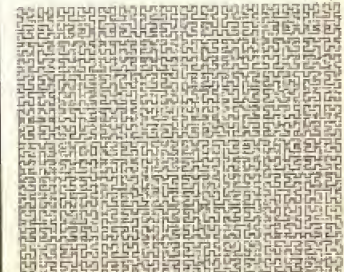
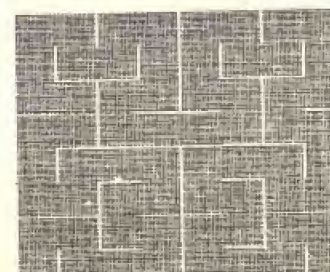
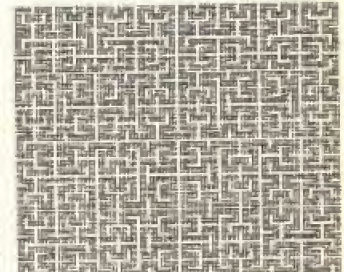
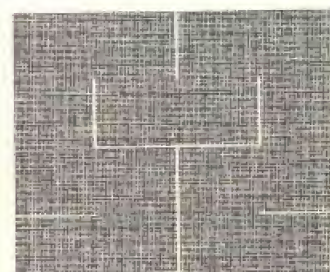
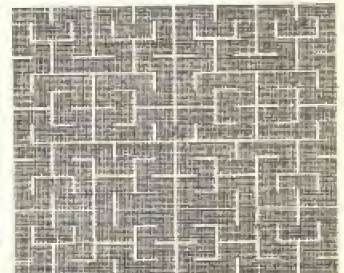
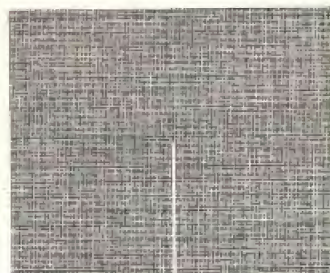
Most talán már kellőképpen sikerült elbizonytalanodnunk a „szélesség”, „hosszúság” fogalmakat illetően. De hogy egy vonalnak is lehessen területe – vagy legalábbis afféle, amit mi annak nevezünk?

Tegyük a következőt! Az egyszerűség kedvéért válasszunk megint egy négyzetet, majd ezt osszuk fel úgy, hogy egy „U” alakú sáv mentén be lehessen járni. Ez nem nehéz, hiszen csak a négyzet középpontjától kell egy egyenes szakaszt húznunk valamelyik oldalfelezőpontig, és a sáv máris előáll. A második lépés már nehezebb – az imént felosztott területet tovább bontani úgy, hogy a fekete sáv összefüggő maradjon, azaz sehol ne szakadjon meg.

Minden további magyarázkodás helyett jobb, ha megnézzük a Peano görbe programot, illetve futtatásának eredményét!

A kapott ábrából látható, hogy a fekete sáv egyre

```
5 REM ***** PEANO-GORBE *****
10 COLOR0,2
20 COLOR1,1
30 GRAPHIC2,1
40 BOX1,97,31,223,157,,1
50 DRAW0,160,94TO160,158
60 FORK=0TO4
65 R=2*(5-K)
70 FORI=1TO21K
80 FORJ=1TO21K
90 LOCATE96+(I*2-1)*2*R,30+(J*2-1)*2*R
120 LOCATE+R,+0
125 IFRDOT(2)=0THENK=1:LOCATE-R,+0:GOTO160
130 LOCATE-2*R,+0
135 IFRDOT(2)=0THENK=2:LOCATE+R,+0:GOTO160
140 LOCATE+R,+R
145 IFRDOT(2)=0THENK=3:LOCATE+0,-R:GOTO160
150 LOCATE+0,-R*2
155 IFRDOT(2)=0THENK=4:LOCATE+0,+R:GOTO160
160 ONKGO SUB200,300,400,500
170 NEXTJ:NEXTI:NEXTK
180 END
200 LOCATE-R,+R
210 DRAW0TO+R,+0TO+0,-2*RTO-R,+0
220 LOCATE+0,+R:DRAW0TO-R,+0
225 LOCATE+2*R,+2*R:DRAW0TO+R,+0TO+0,-R
230 LOCATE+R,+0:DRAW1,+0,-2*R
240 LOCATE-R,+0:DRAW0TO+0,-RTO-R,+0
250 RETURN
300 LOCATE+R,-R
310 DRAW0TO-R,+0TO+0,+2*RTO+R,+0
320 LOCATE+0,-R:DRAW0TO+R,+0
325 LOCATE-2*R,-2*R:DRAW0TO-R,+0TO+0,+R
330 LOCATE-R,+0:DRAW0TO+0,+2*R
340 LOCATE+R,+0:DRAW0TO+0,+RTO+R,+0
350 RETURN
400 LOCATE -R,-R
410 DRAW0TO+0,+RTO+2*R,+0TO+0,-R
420 LOCATE-R,+0:DRAW0TO+0,-R
425 LOCATE-2*R,+2*R:DRAW0TO+0,+RTO+R,+0
430 LOCATE+0,+R:DRAW0TO+2*R,+0
440 LOCATE+0,-R:DRAW0TO+R,+0TO+0,-R
450 RETURN
500 LOCATE+R,+R
510 DRAW0TO+0,-RTO-2*R,+0TO+0,+R
520 LOCATE +R,+0:DRAW0TO+0,+R
525 LOCATE+2*R,-2*R:DRAW0TO+0,-RTO-R,+0
530 LOCATE+0,-R:DRAW0TO-2*R,+0
540 LOCATE+0,+R: DRAW0TO-R,+0TO+0,+R
550 RETURN
```


hosszú-hosszú vonalak

inkább elvékonyodik, de közben mindvégig összefüggő marad. Ugyanakkor kiderül az is, hogy az eredeti négyzetnek mind több és több pontján halad át. Magyarul: ha ezt a sávszűklítést, görbítgetést minden határon túl folytatjuk, akkor a minket érdeklő sáv **vonallá** szűkül össze. Ez a vonal viszont átmegy a négyzet minden pontján. Azaz területe lesz, ami meg-egyezik az eredeti négyzet területével.

SZIGET ÉS TAVAK

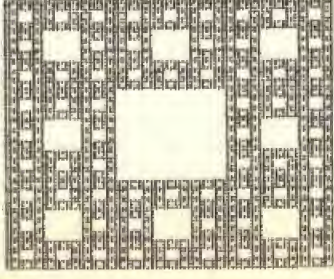
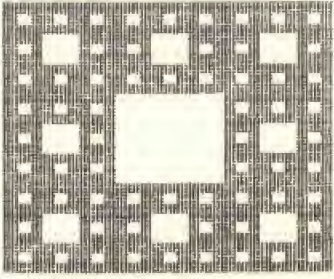
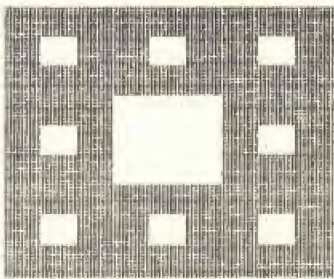
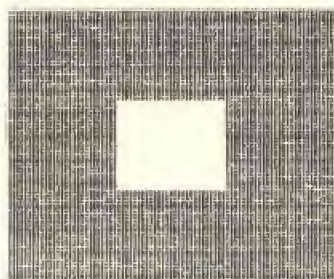
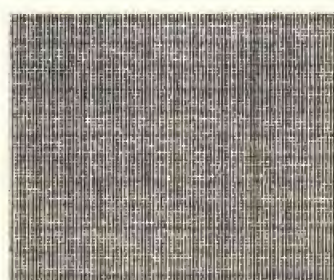
Ezek után úgy tűnik, hogy ismét meg kell vizsgálnunk az egyenes iménti, Euklidesz által adott meghatározását. Nos, Euklidesz még egy meghatározását adta a vonalnak: egy másik leírása szerint a vonal „**felületek határa**”. Első pillantásra ezt is érthetőnek tartja mindenki: vagyis vonal (szakasz) az, ami a sík két részét elválasztja egymástól. Az igazság azonban az, hogy ez sincs mindig így. Ezt mutatja meg következő példánk, amely Wada japán grafikustól ered. Így szól a mese: egy szigetet minden oldalról tengervíz vesz körül. Ezen a szigeten van egy hideg vízű és egy meleg vízű tó. Egy napon a sziget kormányzója elhatározza, hogy a lakosságot ellátja mindhárom fajta vízzel: a sós tengervízzel, a meleg és a hideg vízzel is. Aznap csatornát ását a ten-

gerpartról és a két tó partjáról úgy, hogy azok ne keresztezzék egymást – elvégre akkor összekeverednének a különböző minőségű vizek –, de azt is megkívánja munkásaitól, hogy a sziget bármely pontjától egyik csatorna sem legyen távolabb, mint egy hosszúságegység (mondjuk 1 km, hogyha kis szigetről van szó).

Eljön a következő nap, és a kormányzó még többet akar tenni népéért. Utasítja munkásait, hogy folytassák a három csatorna kialakítását úgy, hogy azok bárholnan, legfeljebb fél kilométeres távolság megtételével elérhetőek legyenek. Azután a kormányzó napról napra úgy adja ki utasításait, hogy a csatornák fele akkora távolságra legyenek a sziget bármely pontjától, mint az előző napon.

Ha most feltételezzük, hogy a kormányzó örökéletű – hiszen meséről van szó –, akkor nyilvánvaló az is, hogy a sziget földterülete **vonalevékonyágúra** finomodik. S végül is újra itt áll előttünk egy vonal, amihez tetszőlegesen közel találunk tengervízet, hideg tóvizet és meleg tóvizet is – azaz a szigetből megmaradt **vonalszerű földszáv nem két, hanem három tartományt választ el egymástól**: a háromféle víztartományt. Egy ehhez nagyon hasonló vonalat állít elő következő programunk,

amelyet kitalálójáról, a lengyel matematikusról általában „Cantor-terítőnek” ne-

veznek. Rajzoljunk újra egy feltöltött négyzetet! Ezután osszuk fel 3×3 – azaz 9 – kisebb négyzetre, majd távolítsuk el ezek közül a középsőt! A megmaradó keretet alkotó nyolc kisebb négyzet mindegyikét osszuk újra kilenc-kilenc részre, és ezek közül is töröljük mindig a középsőt!

Talán már mondanunk sem kell, hogy ezt az eljárást is a „végtelenségig” kell folytatnunk, míg a megmaradó hálózat vonallá finomodik. Végül is az így megmaradó vonalnak is területe lesz – mégpedig elég nagy (ha ez a kifejezés használható itt): az eredeti négyzet területének $7/8$ része. Ez a görbe egyébként még számos érdekes tulajdonsággal rendelkezik – de ez már kívül esik mostani vizsgálódásaink tárgykörén. Az érdeklődőknek a halmazelméleti topológia, és azon belül is a Cantor-féle görbék tanulmányozását ajánljuk.

ZSEBKENDŐ

Térjünk vissza inkább a már az első példánkban említett félsziget-partvonalhoz! Ugyanúgy, ahogy egy-egy, akármennyire görbült vonalszakaszt tetszőleges pontossággal közelíthetünk mindinkább rövidülő egyenes darabokkal, úgy egy **dimbes-dombos felszín is egyre pontosabban, egyre finomabban lefedhetünk egyre kisebb méretű síkdarabokkal (négyszögekkel vagy háromszögekkel)**. Így, ahogy egy félsziget partvonalának hosszát fokozatosan csökkenő hosszúságú mérőlécekkel közelítettük, ugyanígy például egy hegy orom felszínét is megmérhetjük mind kisebb négyzetlapokkal. Ezt a módszert egyébként tetszőleges, elképzelt felületek megrajzolására is

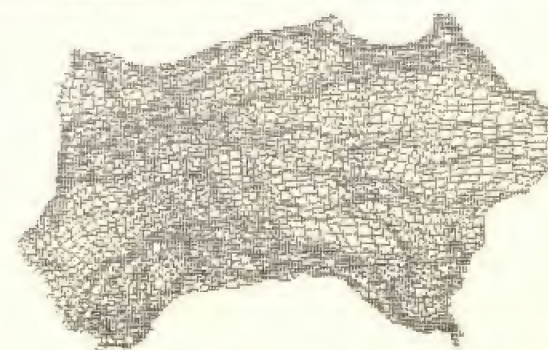
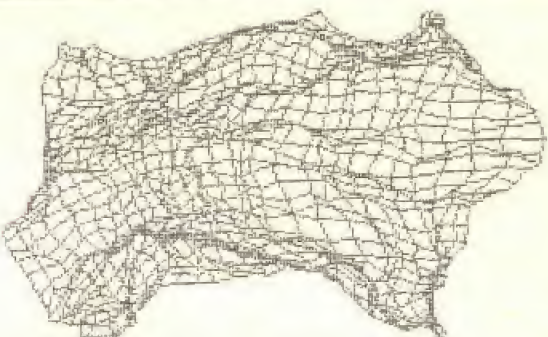
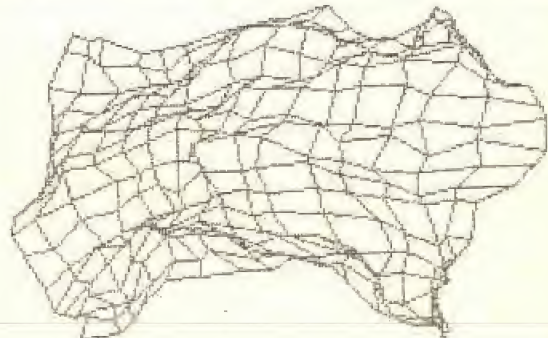
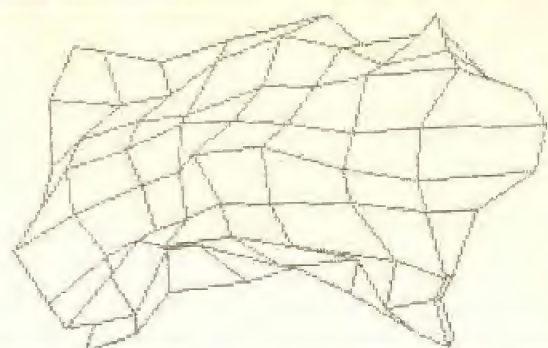
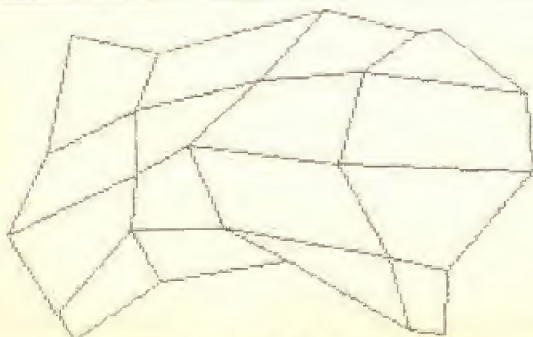
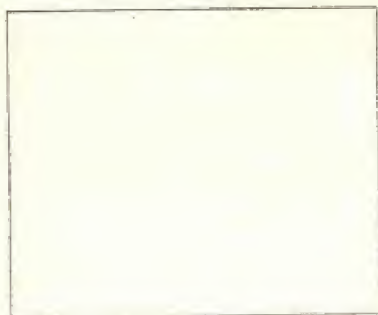
```
5 REM ***** CANTOR-TERITO *****
10 COLOR0,2
20 COLOR1,1
30 GRAPHIC 2,1
31 A=120:B=60
32 BOX1,A,B,81+A,81+B,,1
40 FORK=810,3
50 FORI=1TO3*IK
60 FORJ=1TO3*JK
65 P=I*B-2:Q=J*B-2:F=3*(B-K)
67 X0=A+P*B:Y0=B+Q*B
70 BOX0,X0,Y0,X0+F-1,Y0+F-1,,1
80 NEXT J:NEXT I:GETKEYR$:NEXTK
90 GRAPHIC0
```



```

5 REM ***** ZSEBKENDŐ *****
10 P=64:DIMR(P,P,1)
15 GRAPHIC1,1
20 R(0,0,0)=96:R(0,P,0)=224
30 R(P,0,0)=96:R(P,P,0)=224
40 R(0,0,1)=96:R(0,P,1)=96
50 R(P,0,1)=164:R(P,P,1)=164
110 FORK=0TO6
120 L=P/(2*K)
130 FORI=0TOPSTEPL
140 R=R(I,0,0):C=R(I,0,1)
150 FORJ=LTOPSTEPL
160 B=R(I,J,0):D=R(I,J,1)
170 DRAW1,R,CT08,D
175 R(I-L/2,0)=(R+B)/2+L*(RND(1)-.5)
175 R(I-L/2,1)=(C+D)/2+L*(RND(1)-.5)
180 R=B:C=D
190 NEXTJ:NEXTI
200 FORJ=0TO64STEPL
210 R=R(0,J,0):C=R(0,J,1)
220 FORI=LTOPSTEPL
230 B=R(I,J,0):D=R(I,J,1)
240 DRAW1,R,CT08,D
245 R(I-L/2,J,0)=(R+B)/2+L*(RND(1)-.5)
245 R(I-L/2,J,1)=(C+D)/2+L*(RND(1)-.5)
245 IFJ<>0THEN GOSUB600
320 R=B:C=D
330 NEXTI:NEXTJ
332 GETKEYR#
335 SGNCLR
340 NEXTK
500 GRAPHIC0,0:END
600 Q=R(I,J,0)+R(I,J-L,0)+R(I-L,J,0)
610 Q=(Q+R(I-L,J-L,0))/4+L*(RND(0)-.5)
630 R(I-L/2,J-L/2,0)=Q
640 Q=R(I,J,1)+R(I,J-L,1)+R(I-L,J,1)
650 Q=(Q+R(I-L,J-L,1))/4+L*(RND(0)-.5)
670 R(I-L/2,J-L/2,1)=Q
680 RETURN

```


használhatjuk, és bizonyára az olvasó is találkozott már ezzel – bár talán nem tud róla: Így például a „Csillagok Háborúja” sorozat háttereinek megtervezésénél is gyakran ezt a módszert alkalmazták. Utolsó példaprogramunk egy efféle felület kialakulását mutatja be. Szokásunkhoz híven ismét egy négyzetből indulunk ki, azután

ennek oldalhosszúságát felrezzük több lépésben. Ez persze még nem eredményezne térbeli hatást, de az újonnan kialakuló résznégyzetek középpontját, valamint oldalfelező pontjait mindig eltoljuk egy véletlen értékkel. Így azután a kapott kép olyan lesz, mintha egy zsebkendőt folyamatosan összegyűrnénk.

Tallér József

PROGRAMMAJÁNLAT:

DISASSEMBLER ÉS MONIASSEMBLER A TVC-RE

Ritka szerencse ha egy lap közül egy programot, közben valaki fejleszt egy másikat, amely sok szempontból kiegészíti azt, s véletlenül a két program össze is illeszthető. Nos, ezúttal ez történt. Májusban jelent meg a BIT-LET-ben Dörner Péter TVC-re készített monitor programja. Ezután érkezett hozzánk Szoldatics József disassemblerre. Akinek tehát sikerült a monitort bepötyögnie, annak érdemes ezt a programot is beírni, majd a közölt módon összefésülni a kettőt. Azt már csak az érdekesség kedvéért jegyezzük meg, hogy az összefésülés (MERGE) eljárást is a BIT-LET-ből vettük (1986. szeptemberi szám).

Természetesen aki önállóan, csak a disassemblert akarja használni, ezt is megteheti.

DISASSEMBLER

A programmal megnézhetjük mi van a memóriában, de sajnos beírni nem lehet vele, viszont tud disassemblálni, és ha szöveg van a memóriában kirathatjuk vele a karaterek ASCII kódjait.

Fontos tudnivaló, hogy mivel a program BASIC-ben íródott, a ROM-területet nem lehet olvasni vele!

KEZELÉSI ÚTMUTATÓ

A program beolvasása után a gépet nagybetűs üzemmódba kell állítani. (**CTRL+LOCK**)

A RUN parancs kiadása után a program a következőkkel jelentkezik be: paging byte 70H, fordítási cím 0000H, nyomtató kikapcsolva és Disassembler üzemmód. Ezután a rendszer parancsra vár, ami egy billentyű megnyomását jelenti. A parancs billentyű funkciójának végrehajtása után a rendszer újra parancsra vár.

A parancsok kiadása a következő billentyűkkel történik:

N – Megváltozik a nyomtató állapota, mely a képernyőn is követhető. A "be" felirat azt jelzi, hogy mindaz az információ, ami a képernyőn megjelenik, a nyomtatón is ki-nyomtatódik. A „ki” felirat pedig azt jelzi, hogy a program csak a képrnyőre dolgozik.

A – Új fordítási címet kérdez a program. A cím beadása hexadecimális alakban történik. (nagybetűk!!)

P – Új paging byte-ot kérdez a program. A paging byte beadása hexadecimális alakban történik.

„Szóköz” – A képernyőn (nyomtatón is, ha be van kapcsolva!) egy üres sor jelenik meg (fordítások tördelése!).

Ezek a billentyűk nem (!) változtatják meg a program üzemmódját. Más üzemmódot a következő billentyűkkel lehet elérni.

D – Disassembler üzemmód. Ekkor a gép a beállított címről fordít, fordítás után a címmutatót (Address) lépteti.

W – Word üzemmód. Ekkor a címtől egy kétbyte-os számot olvas, a gépi nyelvhez hasonlóan fordított sorrendben.

B – Byte üzemmód. Először megkérdezi, hogy mennyi byte-ot írjon egy sorba (min. 1, max. 12), majd a parancsot végrehajtja.

T – Text üzemmód. Ekkor ASCII kódokat ír ki (már ha van, ha nincs, akkor „.” jelenik meg helyette). Először itt is a byte-ok számát kell beállítani (min. 1, max. 24).

Minden, ezektől különböző billentyű megnyomása esetén a beállított üzem egyszeri végrehajtása történik, de a Byte és Text üzemmódban nem kéri a byte-szám beállítását újra.

A képernyőn megjelenő számok mind hexadecimálisak!

PROGRAM LEÍRÁSA

3010–3150: Kezdőértékek felvétele, ábra rajzolása, alap-állásba állás

3160–3210: Főág. Mindig ide tér vissza, itt várja a billentyű megnyomását, majd meghívja a végrehajtó szubrutint, és újra vár.

3500–3950: Üzemmódok szubrutinjai.

5000–5530: A fordító szubrutin magja, már magában is többé-kevésbé működőképes.

6000–6340: Közhasznú szubrutinok, több program is használja őket.

8000–8700: A működéshez szükséges DATA-k.

Néhány kitüntetett változó:

LÉPÉS\$: tartalmazza a parancsbillentyűket

MOD: üzemmód parancsbillentyűjének sorszáma LÉPÉS\$-ben

PC: fordítási cím

VS\$: minden kiíratandó információ a VS-be kerül, és ez íratódik ki a megfelelő helyre

PAGING: tartalmazza a Paging byte értékét

NY: nyomtató állapotát tartalmazza,

ha 1, akkor kikapcsolva

ha 2, akkor be-kapcsolva a nyomtató

A program bővítésének módja:

Az új parancs betűjének beírása a LÉPÉS\$-be a 3150-es sorba, majd a 3200-as sorba a parancs végrehajtásának sorszámát kell beírni. A végrehajtási rutin végén RETURN-nek kell lenni.

Szoldatics József, Kapuvár, Gimnázium 9330.

ÖSSZEFÉSÜLÉS

Most jöhet – ha akarjuk – a két program összefésülése.

Éspedig a következőképpen:

1. Betöltjük vagy beírjuk a májusban megjelent monitor programot.

2. A 420-as sorban található 1E4 helyett (10000) 16500-at írunk.

3. Kibővítjük a következő sorral:

1065 IF QW\$="a" THEN POKE 2918,1:RUN 3010

4. Ezután a programból kazettás file-t csinálunk:

OPEN OUTPUT"MONITOR":LIST#5:1-2950:

CLOSE OUTPUT

Sorzárás előtt indítsuk el a magnót!

5. Ezután betöltjük vagy beírjuk a disassemblert.

6. A program 3150-essorában a LÉPÉS\$ végét kiegészítjük egy M-mel

7. A 3200 sort kiegészítjük egy 3300-as sorszámmal.

8. Írunk még egy sort a programhoz, éspedig:

3300 POKE 2918,0:RUN


```

5290 OP$(7):(5,6)=W1$:L=1:PC=PC+CIM=C:GOSUB 6070
5300 X=ADAT:GOTO 5030
5310 PC=PC+1:CIM=PC:GOSUB 6070:ADAT=D=1:L=L=0
5320 OP$(11)="HL":OP$(7)="(HL)"GOTO 5030
5330 D=0:IF ((X XOR 65) AND 20)<0 THEN 5350
5340 V$(27:29)="SBC":B=371+5*(AND 48)/2:GOTO 5170
5350 IF ((X XOR 74) AND 207)<0 THEN 5370
5360 V$(27:29)="ADC":B=371+5*(AND 48)/2:GOTO 5170
5370 IF ((X XOR 64) AND 189)<0 THEN 5390
5380 V$(27:28)="IN":B=661+(X AND 56)/8:OP$(17)="(C)":GOTO 5170
5390 IF ((X XOR 65) AND 189)<0 THEN 5410
5400 V$(27:29)="OUT":B=57+5*(X AND 56):OP$(17)="(C)":GOTO 5170
5410 IF ((X XOR 67) AND 207)<0 THEN 5430
5420 V$(27:28)="LD":B=378+5*(X AND 48)/2:PC=PC+2:GOTO 5170
5430 IF ((X XOR 75) AND 207)<0 THEN 5450
5440 V$(27:28)="LD":B=729+(X AND 48)/16:PC=PC+2:GOTO 5170
5450 RESTORE 8500
5460 READ C$,C:IF C*=C*C THEN$(27:)=C$:RETURN:ELSE 5460
5470 PC=PC+1:L:CIM=PC:GOSUB 6070:X=ADAT
5480 ON X/64+1 GOTO 5490,5500,10,5520
5490 RESTORE 8600:A=1+(X AND 5/8:B=1+(X AND 7):GOTO 5150
5500 V$(27:29)="BIT":GOTO 5530
5510 V$(27:29)="RES":GOTO 5530
5520 V$(27:29)="SKT"
5530 B=(X AND 56)/8+30+((X AND)+1)*40:GOTO 5170
6000 W2$:CHR$(W2+48-7*(W2/9)):
6010 W2=INT(W1/16):GOSUB 6000:W2$:W2=W1-16*W2:GOSUB 6000
6020 W1$:W1=W2$:RETURN
6030 W1=INT(W/256):GOSUB 6010:W1$:W1=W-256*W1:GOSUB 6010
6040 W$:W$=W1$:RETURN
6050 RESTORE 8700:KOD$=""
6060 FOR I=1 TO 14:READ X:KOD=KOD$+CHR$(X):NEXT I:RETURN
6070 CIM=CIM+(CIM/32767)*65536
6080 ADAT=USR(2+VARPTR(KOD$),C):RETURN
6090 POKR VARPTR(KOD$)+4,PAGI:RETURN
6100 Q2=ORD(Q2$)-48+7*(Q2$)*9:RETURN
6110 Q2$-Q1$(:1):GOSUB 6100:Q22:Q2$=Q1$(2):GOSUB 6100
6120 Q1=16*Q1+Q2:RETURN
6130 Q1$=Q$(2):GOSUB 6110:Q=CQ1$=Q$(3):GOSUB 6110
6140 Q=Q*256+Q1:RETURN
6150 SET INK 2:PRINT AT 6,5:":SET INK TINTA:PRINT "address:"
6160 WPC:GOSUB 6030:PRINT AT 13:W$:RETURN
6170 SET INK 2:PRINT AT 6,20:":SET INK TINTA:PRINT "aging:"
6180 W1=PAGING:GOSUB 6010:PRINT AT 6,27:W1$:RETURN
6190 SET INK 2:PRINT AT 7,5:":SET INK TINTA:PRINT "yomat6:";
6200 PRINT AT 7,14:":ON NY TO 6210,6220
6210 PRINT "ki":RETURN
6220 PRINT "be":RETURN
6230 PRINT AT 4,10:":>>>";
6240 ON MOD GOTO 6250,6260,62,6260,6260,6270,6280,6280,6320,6320
6250 PRINT "Disasm <<":RETURN
6260 RETURN
6270 PRINT " Word <<":RETURN
6280 PRINT "Byte <<":RETURN
6290 IF ADAT<32 OR ADAT>159 TN ADAT=46
6300 RETURN
6310 PRINT AT 7,19:":INPUT ROMPT "Szama=":X:GOTO 3560
6320 PRINT "Text <<":RETURN
6330 PRINT AT 23,2:":RETURN
6340 V$=STRING$(5,32):RETURN
8000 DATA B,C,D,E,H,L(HL),A,J,DE,HL,SP,AF,(BC),(DE),(SP),(00),(0000)
8010 DATA 0000,0000,00,NZ,Z,K,C,P,O,PE,P,M,0,1,2,3,4,5,6,7,(HL),HL
8100 DATA 11,0,71,809,1,334,29,20,14,23,1,36,841,13,0
8110 DATA 33,533,22,371,1,5623,9,24,2,23,2,36,842,15,0
8120 DATA 86,19,71,810,1,335,4,10,24,3,23,3,36,843,12,0
8130 DATA 65,19,22,411,1,608,3,10,24,4,23,4,36,844,14,0
8140 DATA 65,782,71,811,71,45,24,11,24,5,23,5,36,845,9,0
8150 DATA 65,783,22,451,71,75,23,11,24,6,23,6,36,846,8,0
8160 DATA 65,784,71,812,71,35,24,12,164,7,163,7,176,847,16,0
8170 DATA 65,785,22,491,71,75,23,12,24,8,23,8,36,848,7,0
8200 DATA 22,46,22,88,22,128,2,168,22,208,22,248,162,288,22,328
8210 DATA 27,48,27,88,27,128,7,168,27,208,27,248,167,288,27,328
8220 DATA 20,1,20,2,20,3,20,20,5,20,6,160,7,20,8
8230 DATA 26,46,26,88,26,128,8,168,26,208,26,248,166,288,26,328
8240 DATA 17,1,17,2,17,3,17,37,5,17,6,157,7,17,8
8250 DATA 21,1,21,2,21,3,21,21,5,21,6,161,7,21,8
8260 DATA 19,1,19,2,19,3,19,19,5,19,6,159,7,19,8
8270 DATA 18,1,18,2,18,3,18,18,5,18,6,158,7,18,8
8300 DATA 28,22,34,9,99,822,20,95,822,10,9,57,848,32,17
8310 DATA 28,23,28,0,99,823,0,95,823,95,20,82,848,32,17
8320 DATA 28,24,34,10,99,824,7,337,95,824,10,10,55,21,32,17
8330 DATA 28,25,6,0,99,825,3,688,95,825,0,0,61,848,32,17
8340 DATA 28,26,34,11,99,826,3,456,95,826,10,11,52,21,32,17
8350 DATA 28,27,29,38,99,827,3,157,95,827,0,0,55,21,32,17
8360 DATA 28,28,34,13,99,828,0,95,828,10,13,54,21,32,17
8370 DATA 28,29,1,452,9,829,0,95,829,0,0,53,21,32,17
8400 DATA LD,OUT,IN,DI,EI,EYCCF,CPL,DAA,PUSH,NOP,RLA,RLCA
8410 DATA RRA,RRCA,SCF,AND,COR,STB,XOR,ADAD,DEC,INC,CALL
8420 DATA SBC,ADC,RET,JP,JR,JNZ,RST,EX,POP
8500 DATA NEG,68,RET,NR,IMQ,LD,LA,A,71,RETI,77,"LD R,A"
8510 DATA 79,IMI,86,"LD A",87,IM2,94,"LD A,R",95,RRD
8520 DATA 103,BLD,111,LDI,16CPI,161,INI,162,OUTI
8530 DATA 163,LDD,168,CPD,16IND,170,OUTD,171,LDIR,176
8540 DATA CPIR,177,INIR,178FIR,179,LDDR,184,CPIR,185
8550 DATA INDR,186,OTDR,187Not used",0
8600 DATA RLC,RRCL,RR,RLA,R,SLA,R,SLR
8700 DATA 243,62,112,211,2,0,38,0,62,112,211,2,251,201

```


Nyugodtan állíthatjuk, hogy a PRIMO-tulajdonosok gépükkel együtt sok gondot és bosszúságot is vásároltak. Márpedig az idei leértékeléskor nagyon sok gép talált gazdát. A felhasználói kézikönyv alapvető információkat sem közöl (pl. memóriatérkép, rendszerváltozók), a külön kapható hardver- és szoftverfüzettel a kezdő nehezen boldogul. Ezt az írásunkat a még nem vájtfüleknek írjuk.

Talán már az is segítség, ha felsoroljuk, melyik korábbi BIT-LET számokban talál a PRIMO-s használható anyagot. 16-os szám (1986. jan.): A PRIMO valatása, Karaktercsere

17: Futkározás (játék), Vallató hozzá-szólás

18: Hozzászólások

19: Hozzászólás

20: Vastagított betűk

22: Zene-bona, Információk (hang stb.)

25: Néhány rendszerváltozó

26: Kulcsszavak billentyűzetről

27: Kulcsszó táblázat, címek

28: (1986. jan.): A kommunikációs te-rület térképe

30: Monitorprogram

31: Rajz (Mandelbrot-halmazok)

33: Térbeli alakzatok rajza

36: Információk a gyártótól, Ciriil be-tűk

38: Kulcsszavak egy billentyűnyomás-ra, A képernyő forgatása, eltolása (scroll)

40: (1987. jan.): Életjáték

42: Stopper óriás számjegyekkel

43: Átsorszámozó, Input rutin

A továbbiakban egy olyan közép-iskolai tanár adja közre PRIMO-s tapasztalatait, aki a HT-1080Z után ismerte meg ezt a gépet, majd a HT-vel, a Spectrummal összehasonlítva jött rá néhány fogásra, megoldásra.

1. A HT-s előzmények sokat segítettek – tanácsolom a kezdő PRIMO-soknak, hogy olvassanak HT-dokumentációt, BASIC-kézikönyvet: sok a hasonlóság. Kevés eltérés van a nyelvben (BEEP, CALL, CLOSE, CREATE, OPEN, PI, RESTORE n,

RESUME n, RESUME NEXT, SAVE SCREEN, TEST), nagyon hasonlít a memóriatérkép, a rendszerváltozók címe, használata, a program, a változók és a tömbök tárolása, a stringek kezelése, a számábrázolás, a pontosság.

2. A tájékozódásban, különösen pedig a gépi kódú képernyőkezelés megértésében nyújthat segítséget a PRIMO RAM-jának vázlatos térképe, megjelölve néhány fontos címet, amelyen információt kaphatunk vagy beavatkozhatunk (1. ábra). Az adatok célszerű megváltoztatásával át lehet helyezni a BASIC-program kezdetét, a felhasználható terület végét (helyfoglalás gépi kódú programnak), a képernyőmemória kezdetét. A többi cím inkább informál, önkényes megváltoztatásuk zavart okozhat!

A beavatkozásnak természetesen szabályai vannak. Például a BASIC által elérhető terület felső határának áthelyezése után fontos egy CLEAR n utasítás, amely beállít több fontos rendszerváltozót. A programkezdet áthelyezése után pedig az új cím előtti byte-ra egy nullát kell tölteni, majd NEW parancsot adni. A helyfoglaláson kívül ilyen fogásokkal oldható meg több program egyesítése vagy egészen különleges memóriáthelyezések (pl. Ötlet, 1985. aug. 29. – „Memóriabővítés”).

3. A HT-használók ismerősként üdvözölhetők a PRIMO nagyon praktikus DEF utasításait (Kézikönyv, 40–42.). Érdemes használni őket, sok billentyűnyomást lehet megtakarítani, esetenként gyorsabb programfutást, máskor nagyobb pontosságot érve el.

4. Ha PRIMO-felhasználó gépi kód-ban szeretne programozni, először

meg kell ismernie a Z 80 mikroprocesszor utasításait. A gyakorlati kivitelezésnek aztán géptől függő problémái lesznek, például a gépi kódú programrész elhelyezése a memóriában. Ennek PRIMO-s lehetőségei:

a) A leginkább ajánlható módszer a BASIC-terület végén, a képernyőmemória előtt való elhelyezés. Ilyen megoldás látható az 1. programban. A legfontosabb előny az, hogy programból oldható meg, és a lefoglalt terület nagy lehet.

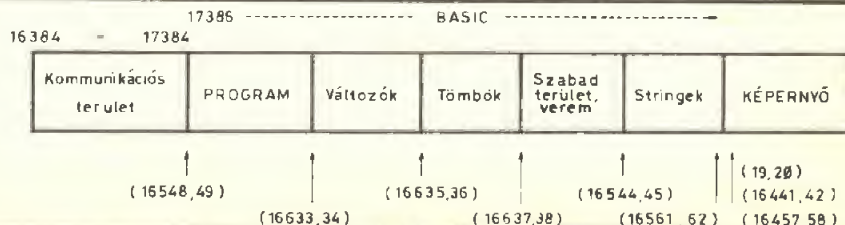
b) Helyet foglalhatunk a BASIC-program előtt is, de ez körülményesebb, mert a kezdőcím áthelyezését programon kívül, paranccsal kell elvégezni.

c) Elterjedt módszer (a HT-s irodalomban talán túlságosan is), hogy a BASIC-program elején REM sor(ok)-ban foglalnak helyet. Előnye, hogy a programmal együtt kimenthető, hátránya viszont az, hogy a gépi kódú programban ilyenkor nem lehet nulla. A nullák kizárása viszont a program átszervezését igényli.

d) Jól el lehet helyezni rövidebb gépi rutinokat a kommunikációs terület egyes helyein is, megfelelő körültekintéssel. 36 összefüggő szabad byte található a 16476–16511-es címkén. A program futása közben szinte mindig szabad a kazettapuffer területe is (256 byte, 17129–17384). A billentyűpuffer (16872–17127) felső szakaszát is fel lehet használni, ha a programban csak rövid inputok vannak. Ugyancsak programot tölthetünk a lemezutasítások területére is (16722–16805), ennek meg az ára, hogy közben nem írhatjuk be a CMD, FIELD stb. utasításokat.

A saktáblarajzoló program gépi szubrutinját és a tábla 64 byte-os mintázatát a kazettapuffer területére tölthetjük. Ilyenkor nem kell területfoglalás, nem kell figyelembe venni az eltérő memóriaméreteket sem.

5. Az egyszerű BASIC-programok működését nem befolyásolja az, hogy milyen PRIMO-típuson hajtjuk végre. Vannak azonban olyan esetek, amelyekben nem közömbös a típus sem. Ha valaki több típust használ egyszerre (például az oktatásban) vagy publikálja programjait, bizonyos ese-

tekben külön intézkednie kell programjai hordozhatósága érdekében. Mikor fontos a típus ismerete, programbeli felismerése, lehetőleg automatikusan?

a) Ismernünk kell a gép memóriaméretét (-32, -48, -64), ha a képernyőmemória előtt akarunk helyet foglalni, vagy ha a művelet közvetlenül a képernyőmemóriára irányul (POKE vagy annak gépi megfelelője). Ennek programbeli felismerése és az ezzel való további vezérlés egyszerű: a ROM 19-20-as címen megtaláljuk a képernyőmemória kezdőcímét (a 19-esen 0 van, tehát elég a 20-as címet olvasni). A program előkészítő részében: MEM=PEEK(20). További összefüggések: a képernyő első byte-

ja MEM*256; az utolsó MEM*256+6143; a BASIC által használható terület vége MEM*256-1; kétbyte-os formában: 255, MEM-1. Mindkét szemléltető program felhasználja ezt, ME, illetve DI nevű változóval.

b) Ritkábban van szükség arra, hogy a program ismerje fel a gép A- vagy B típusát. Összehasonlítva a két típust, úgy látom, hogy az eltérések csak az eltérő karakterkészletből adódnak: a B típus négy ékezetes nagybetűvel többet ismer.

Mindkét változatban a 12791-es címen kezdődik a karakterek 8-8 byte-on tárolt mintázata. Ha bármilyen okból fel akarjuk használni ezt a mintázatot (például nagyításra, újraterve-

zésre), a négy karakternyi eltolódást észre kell vennie a programnak.

A kétféle ROM között számos ponton van eltérés, de a legjellemzőbb a 384-es tároló (A:49 - B:50). Ez írta a bejelentkezéskor a 84.1. illetve 84.2. utolsó jelét. A 13832. és a 13841. címen pedig 30. illetve 26 jelzi az első karakterkódot (a 13800-on és a 13804-en 98. illetve 102 egészíti ezt ki 128-ra.) A 128-as kóddal kezdődő jelkészlet a B típuson négyvel kisebb: 147-ig tart csak.

A gyakorlatban célszerű így intézkedni: TIP=(PEEK(384)-49)*4. Így az A-t 0, a B-t 4 jelzi (négy karakter!). Az inverz szókész kódja (ezt rajzokon jól lehet használni): 228-TIP. A 128-as karakter eredeti címe

```
10 REM *****
20 REM * A PRIMO-típus felismerése *
30 REM *****
40 REM >>> 1. A típus kiírása <<<
50 CLS: PRINT# 2,0, CHR$(2) " PRIMO " CHR$(
(PEEK(384)+16) "-" RIGHT$(STR$(PEEK(20)-1
04)/4+32),2) CHR$(18) " típusú gép vagyok"
: GOSUB 510
60 REM >>> 2. Helyfoglalás (97 byte) <<<
70 RAMT=PEEK(20)*256-1: PRINT# 5,6, "A BAS
IC-terület vége:" RA: RA=RA-97: PRINT# 7,0
, "Lefoglalok 97 byte-ot, az új határ:" RA
: RX=RA/256: POKE 16561, RA-RX*256, RX: CL
EAR 50: GOSUB 510
80 REM >>> 3. Adatkeresés a ROM-ban <<<
90 MEM=PEEK(20): TP=PEEK(384)-49: TIP=TP*4
100 REM >>> 4. Inverz szókész képzése <<<
110 PRINT# 9,0, "Rajzolok egy inverz szókő
sz:" CHR$(228-TIP): GOSUB 510
120 REM >>> 5. Karakterminták olvasása <<<
130 OK=12791: PRINT# 11,0, "Klírom a ROM-b
ól egy karakter adatait.": INPUT "Melyik k
arakter adatait kéri:" C$: PRINT: PRINT
140 PE=CK+(ASC(C$)-PEEK(13832))*8: FOR C=0
TO 7: PK=PEEK(PE+C): PRINT " " PK: FOR
H=6 TO 2 STEP -1: HT=2*H: KO=32: IF PK AN
D HT THEN KO=228-TIP
150 PRINT TAB(25-H*2) CHR$(KO): NEXT: PRI
NT: NEXT: GOSUB 510
160 REM 6. Új karakter generálása <<<
170 PRINT: PRINT: PRINT "Tervezek két jele
t (sakkbábú, görög pszí)"
180 CHAR=PEEK(16561)+PEEK(16562)*256+1: CX
=CH/256: POKE 16459, CH-CX*256, CX: CIM=CH
+(CH*32767)*65536: POKE CIM,144,56,16,56,1
6,56,124,125,0,68,84,84,56,16,16,17
190 PRINT " " CHR$(126) " " CHR$(129)
: GOSUB 510
200 REM >>> 7. A képernyő kezelése <<<
210 CIM=CIM+16: X=MEM-1: Y=MEM+23: POKE CI
M,17,235,X,33,255,Y,1,32,0,237,184,17,255,
Y,33,223,Y,1,224,23,237,184,17,0,MEM,33,22
4,X,1,32,0,237,176,201
220 PRINT: PRINT " Most scrollozo
k!": PRINT: PRINT " A * billentyűre b
efejezem!"
230 E=CALL(CIM): BEEP 1,1: IF INKEY#<>"*"
THEN 230
```

```
240 REM >>> 8. Az adatok visszaállításra <<
250 POKE 16459, 7+TIP*B, 53: POKE 16561, 2
55, MEM-1: CLEAR 50: PRINT: PRINT "V é g e
": END
500 REM >>>>>>>> Hangjelzés <<<<<<<<<
510 FOR C=0 TO 127: D=RND(10): BEEP D*20,2
0: NEXT: RETURN
```

```
10 REM *****
20 REM * S A K K T Á B L A *
30 REM *****
40 DEFINT A-J: A=255: B=256: DISP=PEEK(20)
: KE=DI*B: KE=KE+(KE>32767)*B*B: CMIN=171
29: CPROG=CM+64: FRAM=16445
50 FOR I=0 TO 6 STEP 2: POKE CM+I*B,0,A,0,
A,0,A,0,A: POKE CM+(I+1)*B,A,0,A,0,A,0,A,0
: NEXT
60 POKE CP,17,233,66,33,0,DI,62,8,245,229,
14,8,26,213,17,30,0,6,24,119,35,119,35,119
,25,16,248,209,19,13,32,236,225,35,35,35,2
41,61,32,224
70 POKEDP+40,33,224,DI-4,62,4,245,62,128,6
,24,17,0,3,25,17,32,0,25,119,16,252,241,61
,32,236,33,247,DI-1,62,4,245,62,1,6,24,17,
0,3,25,17,32,0,25,119,16,252,241,61,32,236
80 POKE CP+90,62,255,6,24,17,0,DI,33,224,D
I+23,18,119,19,35,16,250,201
100 REM >>>>>>>> Rajzolás SET-tel <<<<<<<<
110 S$="SET": GOSUB 510: FOR G=0 TO 144 ST
EP 48: FOR H=0 TO 144 STEP 48: FOR I=8 TO
G+23: F=I+24: FOR J=H TO H+23: SET(J,I): S
ET(J+24,F): NEXT: NEXT: NEXT: NEXT
120 FOR I=24 TO 168 STEP 48: FOR J=8 TO 23
: E=I+J: F=E-24: SET(E,0): SET(F,191): SET
(0,E): SET(191,F): NEXT: NEXT: GOSUB 510
200 REM >>>>>>>> Rajzolás POKE-kal <<<<<<<<
210 S$="POKE": GOSUB 510: FOR G=0 TO 18 ST
EP 6: FOR H=24 TO 168 STEP 48: FOR I=H TO
H+23: L=KE+I*32: M=KE+32*(I-24)+3: FOR J=8
TO G+2: POKE L+J,A: POKE M+J,A: NEXT: NEX
T: NEXT: NEXT
220 FOR L=KE TO KE+4608 STEP 1536: FOR J=8
TO 23: I=J*32: POKE L+I,128: POKE L+768+I
+23,1: NEXT: NEXT: FOR L=KE TO KE+23: POKE
L,A: POKE L+6112,A: NEXT: GOSUB 510
300 REM >>>>>>>> Rajzolás gépi kóddal <<<<<
310 S$="GEPI": GOSUB 510: C=CALL(CP): GOSU
B 510
320 PRINT# 7,16, "V é g e !": END
500 REM <<<<<<<< Az óra indítása >>>>>>>>
510 CLS: PRINT# 2,35,S$: BEEP 10,100: POKE
FR,0,0,0: RETURN
600 REM <<<<<<<< Az óra megállítása >>>>>>>>
610 H=PEEK(FR): J=PEEK(FR+1): BEEP 100,100
: X=H+J*B: EF=X/6000: EM=X-EF*6000: Y=EM/1
00: PRINT# 5,33, EF "perc": PRINT# 7,33, U
SING "##.## mp": Y
620 IF INKEY#="T" THEN CLS ELSE 620
630 IF INKEY#="R" THEN RETURN ELSE 630
```


(amelyet megváltoztattunk a 16459-60-as címen, ha mi tervezzük saját jeleket, de amelyet később vissza kell állítanunk): 7+TIP*8, 53.

SEGÉDPROGRAMOK

A leírtak illusztrálására két programot ajánlok. Az első sorra bemutatja az eltérő típusú PRIMO-k felismerésének különböző fogásait, gyakorlati alkalmazásait. Ezekre a megértés után más ötletek építhetők (betűnagyítás, játékok képernyőmozgatása stb.). A második programot ugyancsak gondolatébresztőnek szánom, miközben bemutatom egy feladat megoldásának három különböző szintjét, minőségét. A feladat látványos: egész képernyőt betöltő saktábla rajza. A program háromféle eszközzel oldja meg: SET, POKE, gépi kódú szubrutin. Közben működteti és olvassa a belső órát is, majd kiírja, mennyi idő kellett a rajzhoz. Meggyőző az eltérés! Egy-egy rajz után SHIFT+T-vel lehet letörölni a képet, az újabb rajzolat pedig SHIFT+R-rel lehet indítani.

A SET-tel való rajzolás programozása egyszerű, a munka azonban nagyon lassú. A képernyőmemóriába való közvetlen beavatkozás (POKE) egyszerre 8 pontot rajzol, kb. ötször gyorsabb. A gépi kódú munka sebessége még ennek is csaknem 2000-szerese.

Fekete György

7300 Komló, Bocskai u 30.

SZOFTVER ÖTLETEK

HANGADÓ PLUS/4 ÉS C 16

A program rövid ugyan, de nagyon jó hanghatásokat és dallamokat lehet vele elérni. Fel lehet használni programokhoz is, kísérőzenéhez.

A program átírja a megszakításvektort, így BASIC vezérlést nem igényel. A zene addig szól, ameddig a megszakításvektort vissza nem írjuk.

A programot \$2000-re helyeztem, de természetesen máshova is lehet rakni. Ekkor a megszakításvektort értelemszerűen át kell írni.

A programot monitorban írhatjuk be "A" parancs segítségével.

A program indítása monitorból: "G 2000", BASIC-ből SYS2*4096. A \$2000-től \$200D-ig tartó rész végzi a megszakításvektor átírását. A tulajdonképpeni program \$2000-től \$2010-ig tart. Ez csökkenti a \$FF11 cím tartalmát, és elmegy az eredeti megszakításkezelőre.

A \$FF11 cím a hangvezérlő regiszter. E byte biteinek jelentése:

- B7. 0 esetén a hang időzítés nélkül, folyamatos
- B6. 1 esetén a 2. hanggenerátor zaj engedélyezett
- B5. 1 esetén a 2. hanggenerátor négyszögjel engedélyezett

- B4. 1 esetén az 1. hanggenerátor engedélyezett

B3-B0 hangrő értéke (csak 8-ig hatásos)

A megszólaló hangok magasságát SOUND utasítással állíthatjuk be (pl. SOUND1,200,1;SOUND3,900,1)

BASIC-vezérlés:

Kikapcsolás:

```
POKE DEC("2002"),DEC("0E"):POKE DEC("2007"),
DEC("CE"):SYS2*4096:REM OFF
```

Bekapcsolás:

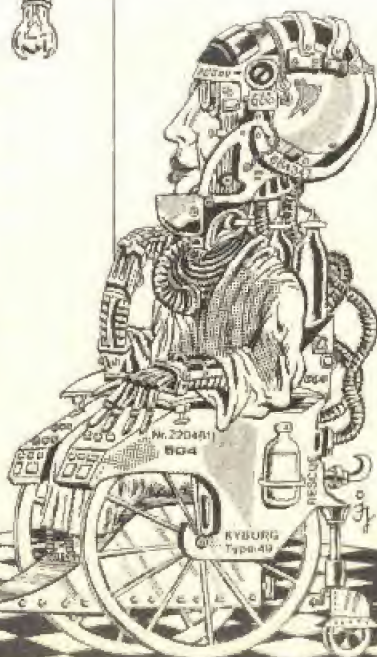
```
POKE DEC("2002"),DEC("0D"):POKE DEC("2007"),
DEC("20"):SYS 2*4096:REM ON
```

A programot érdemes kipróbálni, mert lényegesen jobb hanghatás érhető el vele, mint a BASIC SOUND utasítással. Erdeményes kísérletezést és jó szórakozást kíván:

Hébeller Zsolt, 9600 Sárovar, Bartók Béla út 5.

LAKÁSIGÉNYLŐK
NEVJEGYZÉKE
(1987-BEN BEADOT
KÉRVÉNYEK)

XXX KER TANACS


```

" 2000 78          SEI
" 2001 A9 80      LDA#80
" 2003 80 14 B3   STA$314
" 2006 A9 20      LDA#20
" 2008 80 15 B3   STA$315
" 200B 58         CLI
" 200C 68         RTS
" 200D CE 11 FF   DECFF11
" 2010 4C 0E CE   JMPCEDE
```

A szerkesztő azért van,

hogy a lap olyan legyen,

amilyenek az olvasói!

K Ö N Y V M O L Y

Werner Rügemer: A Szilícium-völgy – Kossuth Könyvkiadó, 216 o., 50 Ft.

(Riportkötet a mikroelektronikai ipar központjának működéséről, életéről.)

Vadnai Szabolcs: Commodore 16 Programozói zsebkönyv – Novotrade, 78 o., 198 Ft.

(A C-16 működésének és kezelésének bemutatása, a C 64-es programozói zsebkönyvhöz hasonló, kézikönyvszerű formában.)

Steigers: A robotok és a Commodore 64 – DATA BECKER – Novotrade, 128 o., 249 Ft.

(A könyv hasznos tanácsokat nyújt ahhoz, hogy C-64-es gépünket hogyan használhatjuk kis robotok vezérlésére, irányítására.)

Markus Weber: IBM PC 3D-grafika – IWT – Novotrade, 184 o., 380 Ft.

(Az erősen matematikai szemléletű kötet a térbeli grafikai alkalmazás alapjaiba vezet be.)

A hazai mikroszámítógépes szoftverpiac és az IBM szoftver-kínálat – Száminform Gmk, 84 o.

Az IBM-felhasználók bizonyára haszonnal forgatják a kötetet. A címlapon szerepel, hogy ez a II. szerkesztés, kiadási dátumként pedig 1987. III. negyedév – így minden arra utal, hogy végre egy naprakész kiadványt tarthatunk a kezünkben. Ez a kötet egy dologban biztos eltér minden eddig általunk értékelte kötetétől. Üzletben ugyanis nem vásárolható. Kis példányszámban jelent meg, és csak a kiadónál rendelhető. Ára is meglehetősen borsos, (mintegy 5500 Ft), mivel megjelentetői úgy gondolták, hogy akinek telik egy IBM-gépre, az nem fog garaszkodni egy szoftverkatalógus megvételénél sem. Igaz ami igaz, nem mindenkinek az elveivel egyeztethető össze az a filozófia, hogy az információt annak felhasználója kell, hogy megfizesse. Mert az alapgondolat ugyan vitathatatlan, de bosszantó, hogy a felhasználó kétszer fizet – egyszer az információért, másodszor pedig, ha a kívánt programot kiválasztotta és megrendelte. A szoftver eladója viszont csak kasszíroz, hiszen nem járult hozzá egy fityinggel sem annak a kiadványnak az elkészültéhez,

amely pedig ha úgy vesszük reklámozni jelent neki. A kiadó gmk-képviselőivel hosszú vitát folytattunk erről, s abban igazat kell nekik adnunk, hogy csak így biztosítható, hogy az információkat összefoglaló cég ne legyen egyik programkészítőnek sem lekötelezve. E gépeket egyébként is általában nem magánszemélyek, hanem vállalatok, intézmények vásárolják, ahol egy jó katalógus ára bőven megtérülhet, ha okosan használják fel – és ha a katalógus valóban a kívánt információkat tartalmazza. A kérdés most már csak annyi, hogy van-e igazán értelme ennek a befektetésnek, azaz nyújt-e ez a kötet annyit, hogy egy-egy cégnek megérje megrendelni, megvenni. (A kispénzű felhasználók számára azért hadd jegyezzünk meg annyit, hogy a kötet az Országos Műszaki Könyvtárban hozzáférhető.)

Honnan szerezhethet még valaki e kötetet kívül információért arról, hogy milyen szoftverek kaphatók ma Magyarországon? A KSH-nak volt egy kiadványa még 1982-ben, „Hazai szoftver-kínálat” címmel. Ezt igyekeztek évenként megjelenő köteté fejleszteni – de a próbálkozás elhalt. A stafétát az LSI ATSZ vette át, amely 1984-ben egy, 1985-ben két, 1986-ban pedig újra egy katalógust adott ki. Az 1984-es katalógus általános, itt a kiadó a lehető legátfogóbb bemutatásra törekedett. A programok ismertetésére téma szerint került sor, és bekerült ABC 80 programtól a TPA-n futtathatóig minden. Ez nem a szerkesztő vagy a kiadó hibája. Pusztán arról van szó, hogy 1984-ben az összes Magyarországon forgalmazott szoftver ismertetése – bármilyen gépre – belefért egyetlen vaskos kötetbe.

A következő LSI-kötet 1985-ben még ugyanezt a gondolkodásmódot követte; de ebben az évben megjelent az a kiadvány is, amely már csak az egészségüggyel, az irodagépesítéssel és az adatteldolgozással foglalkozott. Vagyis szűkebb területet ölelt fel, de így képes volt a részletesebb bemutatásra is. Az 1986-os kötet pedig már géptípus szerint specializálódott. Erre utal az alcím is: IBM és Commodore család.

Mi újat nyújthat e kötetekhez képest a Száminform kiadványa? Sajnos, nagyon sokat – és nagyon keveset.

Sokat, mert ez a könyv, és a más kiadók által megjelentetett korábbiak között alig van átfedés. Vagyis egy-egy program vagy az egyik könyvben szerepel, vagy a másikban, de csak ritkán mindkettőben. Ez, persze betudható annak is, hogy a Száminform igyekezett a legfrissebb információkat közölni. Így azután lehet, hogy keveset is nyújt: nem hisszük, hogy minden egy-két éves szoftver annyira elavult volna, hogy említést sem érdemel.

A Száminform kötete mégis az az ismertetés, ami igyekszik a legszélesebb körű lenni. Emiatt több olyan hibába is beleesik, amiről e rovatban már szoltunk. Így a kötet java része függelék, a programok felsorolása. Ez, persze természetes, ha egy könyvnek az a célja, hogy a hazai szoftverkínálatot mutassa be – de akkor miért kell ezt a függelékben megtenni? Furcsa szerkezetű könyv az, amelynek közel háromnegyed részét a függelék teszi ki.

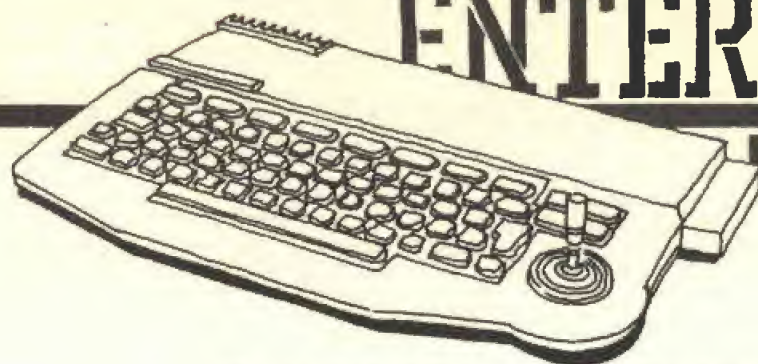
A másik hiba nem csupán szerkesztési, de érinti a tartalmat is: jó, hogy megismerjük egy-egy program nevét, de a névből gyakran nem derül ki az, hogy mire is jó a program. Emiatt jobb az LSI kötetek szerkezete: itt minden programra rászánnak egy-egy oldalt, és ismertetik annak célját, működését is. Egy többszáz programot felvonultató kiadványtól persze nem várható el ez; de kérdés, hogy ha a kötetet több részben, témák szerint csoportosítva, és részletesebb ismertetéssel együtt adták volna ki, akkor nem lenne-e hasznosabb és sikeresebb?

Idáig azonban még mindig csak a „Függelék”-ről szoltunk – annak ellenére, hogy a kötet bevezető részének is sok erénye van. Ez egy piacszemléletű fejtegetés, ami kitér arra, hogy az elmúlt években hogyan alakult az IBM-kompatibilis gépek kereslete és kínálata, az árak és a piaci tájékozódás. Mindezen vizsgálatok eredményeit a szerzők táblázatokkal és diagrammokkal támasztják alá. Efféle adatokat a korábban említett művek nem tartalmaznak, így joggal állíthatjuk, hogy ez az egyetlen könyv, amiből ilyen – korántsem haszontalan – információk birtokába juthatunk.

Tallér József

CENTRUM

ENTERPRISE[®]

nyerő

Mostani feladatunk nem minden előzmény nélküli. Több mint három éve (1984 áprilisában) 5 gép nyerő pályázatunkban közöltünk egy feladatot, amely tulajdonképpen ennek a mostaninak a rokona, előzménye.

Tegyük fel, hogy van egy játékerünk, amely mondjuk tizenegy egymás melletti négyzetből áll. A mező egyik oldalán öt sötét színű korong áll, a másik oldalon szemben vele öt világos színű. A középső mező tehát üres. Mindezt mutatja ábránk is. A feladat az, hogy minél kevesebb lépéssel cseréljük meg a világos és sötét korongokat. Természetesen a táblát nem szabad megmozdítani (például találékonyságra vallana a feladat egyszerű megoldása a tábla elforgatásával). A következők szerint léphetünk:

- Egy sötét koronggal léphetünk egyet jobbra, ha az a mező üres.
- Egy világos koronggal léphetünk egyet balra, ha az a mező üres.
- Egy sötét koronggal átugorhatjuk a jobb oldalán álló világos korongot, (csak egyet!) ha ennek szomszédján üres mező van.
- Egy világos koronggal átugorhatjuk a bal oldalán álló sötét korongot, (csak egyet!) ha ennek szomszédján üres mező van.

Röviden ennyi a játék. Eddig 11 mezőből álló pályáról beszéltünk. De természetesen bármilyen páratlan számú mezővel megadható a pálya mérete, s ennek megfelelően módosul a korongok száma. S ennek megfelelően maga a feladat:

Írjanak egy minél rövidebb és szebb BASIC programot, amely megkérdezi N értékét. N alapján $2N+1$ méretű játéktérre és ennek megfelelően N világos és N sötét korongra elvégzi a következőket:

Megoldja a játékot, azaz kiírja egymás után a szükséges lépéseket, a képernyőn pedig mutatja a pillanatnyi állapotot. Természetesen a képernyő mérete határt szab a megmutathatóságnak. Elegendő ha programjuk $N \leq 15$ -ig tudja a megjelenítést, s természetesen a karaktergrafikát ajánljuk figyelmükbe a program terjedelme miatt is.

A megírt programokat a szükséges magyarázatokkal, leírásokkal együtt ezúttal is papíron kérjük beküldeni!

Kérjük levégni és a levélre felragasztani! Beküldési határidő: 1987. november 15.